

er sket, hverken med hensyn til konkrete skridt i retning af almindelig og fuldstændig nedrustning eller i retning af begrænsede foranstaltninger. Det påhviler os derfor på indeværende generalforsamling i fællesskab at overveje nye konstruktive ideer, hvorved vi kan give nedrustningsudvalget fornyet inspiration og materiale til undersøgelse under dets forestående møderække.

For ganske nylig bragte Den kinesiske Folkerepublik sit første kernevåben til eksplosion og indtrådte i gruppen af atommagter. Dette understreger betydningen af en aftale til standsning af enhver yderligere forøgelse af denne gruppes medlemstal. Vi er nået til det punkt, hvor nødvendigheden af en ikke-spredningsaftale ikke længere kan afvises. Dersom vi ikke snarest gør et alvorligt forsøg på at løse dette problem, påtager vi os et overmåde tungt ansvar over for kommende slægter, som må leve i en verden, der i endnu højere grad end vor vil være udsat for truslen om en brat og fuldstændig udslettelse.

Endvidere understreger den kinesiske atomeksplosion det, som i mange år har været den danske regerings synspunkt: at vi ikke kan tilvejebringe sikre og ordnede tilstande i verden, hvis vi ikke under en eller anden form accepterer, at Den kinesiske Folkerepublik deltager i vore drøftelser. Forsamlingen må derfor finde en løsning på spørgsmålet om, hvorledes man kan inddrage repræsentanter for Den kinesiske Folkerepublik i realistiske drøftelser om sikringen af en varig fred.

Hr. formand, medens det påhviler os i generalforsamlingen at skynde på arbejdet for almindelig nedrustning, har Sikkerhedsrådet hovedansvaret for opretholdelsen af den internationale fred og sikkerhed.

Da dette ansvar i 1945 blev lagt i hænderne på stormagterne, fattede menneskeheden fornyet håb om en fredelig verden. I de påfølgende år har vi set, at dette system ikke har været i stand til at indfri vore forventninger, og i denne situation har man måttet søge forskellige nødløsninger.

Jeg vil imidlertid gerne benytte denne lejlighed til at udtrykke håb og ønske om, at Sikkerhedsrådet fuldt ud vil leve op til det ansvar, som er pålagt det i henhold til pagten.

En ting er, at vi i en given nødsituation kan forvente, at Sikkerhedsrådet i erkendelse af sit tunge ansvar for opretholdelsen af freden vil træde sammen og opnå enighed om udformningen af en løsning. Men dette er ikke i sig selv tilstrækkeligt, hvis løsningen alene består i tilvejebringelsen af de rammer, inden for hvilke en beslutning må træffes. En faktor af første rangs betydning i denne sammenhæng er tidselementet. Evnen til i en given situation at handle hurtigt kan bestemme nytten af handlingen. Det er endvidere uomgængeligt nødvendigt, at Sikkerhedsrådet ved behandlingen af hovedspørgsmålet eller på ethvert senere tidspunkt, hvor udviklingen gør det påkrævet, udfylder rammen på en måde, der giver sikkerhed for en effektiv opfyldelse af de af Rådet opstillede mål. Som eksempel kan nævnes Cypern-aktionen, som klart viser, hvor nødvendigt det er, at FN-styrkernes mandat formuleres således, at der gives dem en rimelig mulighed for at gennemføre deres opgave.

Jeg nævner disse spørgsmål, fordi det for et land, som har besluttet at stille styrker til rådighed for FN, er vigtigt at opnå tilstrækkelige garantier for, at når der træffes beslutning om fredsbevarende aktioner, så vil de også kunne gennemføres effektivt. Men jeg ser heri også et kardinal-eksempel på det i FN-pagten forudsatte samspil med hensyn til de enkelte medlemsstaters muligheder for — uanset deres magt, indflydelse og størrelse — at fremme fredens sag, et samspil jeg gerne vil understrege så eftertrykkeligt som muligt.

De nordiske landes regeringer har i nogen tid drøftet mulighederne for på nationalt plan at træffe forberedelser til opstilling af FN-beredskabsstyrker. Efter rådslagninger er vi i de enkelte lande gået i gang med at virkeliggøre disse tanker.

Den 30. april i år gav det danske Folketing sit samtykke til opstilling af en permanent militær beredskabsstyrke på omkring 950 mand. Samtidig bemyndigedes regeringen til at stille denne styrke til rådighed for FN, dersom den opfordres til at bistå ved gennemførelsen af fredsbevarende foranstaltninger i overensstemmelse med en lovlig FN-beslutning, og såfremt den i lyset af en vurdering af den almindelige situation anser sådan bistand for ønskelig.

På grundlag af denne bemyndigelse beslut-